

Πριν από δύο χρόνια πήραμε την πλειοψηφία στο σωματείο με την Ενωτική Αγωνιστική Παρέμβαση, μια παράταξη που προβλεπόταν από τις διακηρύξεις της ως μαχητική και ασυμβίβαστη. Η ΕΑΠ λειτουργούσε με τις αδυναμίες της ουσιαστικά μέχρι το Γενάρη του 2015, οπότε και διαχωρίστηκε η θέση των νέων κυβερνητικών συνδικαλιστών και ξεκίνησαν οι διαρροές τόσο όσον αφορά την παρουσία στα ΔΣ, όσο και στη δράση του σωματείου, αλλά και στο συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ οπότε εντάχθηκαν στο ΜΕΤΑ (παράταξη ΣΥΡΙΖΑ-ΛΑΕ). Η μετάσταση των συναδέλφων σε σχέση με τις μνημονιακές πολιτικές καταδείχθηκε τόσο στη Γ.Σ. όσο και στη στάση μας απέναντι στα διαρκώς οξυνόμενα προβλήματα του νοσοκομείου και της υγείας, που το μοναδικό τους επιχείρημα ήταν η σύσταση για αναμονή, αλλά και κατά την διάρκεια της απεργίας της 20 του Μάη που ουσιαστικά λειτούργησαν απεργοσπαστικά δηλώνοντας ότι «δεν απεργούν επειδή στηρίζουν την κυβέρνηση».

Πολλά μπορούν να γραφτούν και να ειπωθούν για την εμπειρία των δύο προηγούμενων ετών στο ΔΣ, ωστόσο το ζητούμενο αυτή τη στιγμή είναι να απαντήσουμε στο σήμερα και στο πως θα προχωρήσουμε. Με ποιο τρόπο θα οργανώσουμε την αντεπίθεσή μας, καθώς ο πόλεμος του κεφαλαίου ενάντια στις δυνάμεις της εργασίας έχει ανοίξει με όλη του τη σφοδρότητα, αφαιρώντας και το τελευταίο φύλλο συκής από την πρώτη φορά αριστερή κυβέρνηση και αποδεικνύοντας φρούδες τις ελπίδες περί ευρωπαϊκής προοπτικής και λύσεων μέσα στο ευρώ και καθιστώντας μάταιη την όποια στάση αναμονής.

Οι όροι με τους οποίους δίνουμε αυτή τη μάχη είναι σκληροί και είμαστε ξεκάθαροι τόσο για τις αιτίες των προβλημάτων μας όσο και για την λύση τους, που βρίσκεται τελικά στην ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος, του συστήματος εκμετάλλευσης των εργαζομένων και της βίαιης φτωχοποίησης του λαού προς όφελος του κεφαλαίου και των τραπεζιτών. Το ρόλο αυτό υπηρετούν τόσο οι αστικές κυβερνήσεις όσο και τα διευθυντήρια των Βρυξελλών, ΕΕ, ΕΚΤ, ΕSM, το ΔΝΤ και ο διεθνής ιμπεριαλισμός που έχει ανάψει τις φωτιές του πολέμου γύρω από τη χώρα μας με την κυβέρνηση πρόθυμο υπηρέτη τους.

Η συνεισφορά του καθενός μας στη μάχη αυτή μπορεί να αποβεί καθοριστική, καθώς είναι σαφές ότι τη δύναμη την έχουν οι εργαζόμενοι, αφού όμως αποφασίσουν να παλέψουν για τις υποθέσεις τους οργανωμένοι. Έχει μεγάλη σημασία σήμερα να παρέμβουμε και να σταθούμε απέναντι στις γραφειοκρατικές λογικές του συνδικαλισμού, όπως έχει διαμορφωθεί από τους υπηρέτες του συστήματος μέχρι σήμερα, από τον κυβερνητικό-εργοδοτικό συνδικαλισμό παλιό και νέο και τις αγκυλώσεις των κομματικών αντιλήψεων και συμφερόντων, που κυριάρχησαν στην πορεία του κινήματος και το ποδηγέτησαν. Όλη αυτή η απαρχαιωμένη αντίληψη της διαχείρισης χρειάζεται να ανατραπεί και σε αυτό είναι απαραίτητη η σκέψη και η διαίσθηση του καθημερινού εργαζόμενου που γνωρίζει και βιώνει τα προβλήματα του εργασιακού του χώρου μέσα στο πετσί του. Έχει μεγάλη σημασία να βρεθούμε να συζητήσουμε και να δημιουργήσουμε εκ βάθρων μία νέα συλλογικότητα με βάση τις εμπειρίες, τις ανάγκες και την προοπτική που διαμορφώνεται στο εργασιακό τοπίο και στην κοινωνία συνολικά. Το σχήμα αυτό που θα προκύψει, θα πρέπει να δημιουργήσει τους όρους της ισότητας μεταξύ των - εκλεγμένων στο ΔΣ και μη- μελών του, της επικοινωνίας και ανταλλαγής απόψεων, της συνδιαμόρφωσης των όρων και των πλαισίων της πάλης μας, την ανακλητότητα των εκπροσώπων εφόσον δεν τηρηθούν τα συμφωνηθέντα.

Η ανυπότακτη στάση, η απόφαση για ανατροπή, η επιθυμία για μια αξιοβίωτη ζωή σε ένα καλύτερο κόσμο μπορούν να γίνουν οι καθοδηγητές των αγώνων μας και οι λόγοι για τους οποίους θα επιθυμήσουμε να δεσμευτούμε και να παλέψουμε.

Με αυτές τις σκέψεις σας καλούμε να συμμετέχετε στην πρώτη συνάντηση που θα γίνει την Πέμπτη 19/11/2015 στις 14.00 στο γραφείο του Σωματείου.